

Det skal dog være således, at hvor en køber af en jordbrugs-ejendom udsteder erklæring om, at han køber ejendommen for fortsat at dyrke den, skal der ikke betales frigørelsesafgift, uanset at salgsprisen overstiger brugsværdien plus forbedringer plus 6 pct. p.a. siden vurderingen plus 100 pct. heraf plus det særlige tillæg.

Overholdes denne erklæring ikke, således at ejendommen anvendes til andet brug, skal køberen betale den afgift, sælgeren ellers skulle have betalt. Overholdes erklæringen, vil ejendommen efter at være anvendt som dyrkningsejendom blive behandlet som en almindelig dyrkningsejendom ved videresalg.

Derudover belægges ubebygget jord med en fortsat afgift ved ejendomshandel på 30 pct. af forskellen mellem afståelsesvederlaget og anskaffelsessummen plus 10 pct. p.a. for det antal år, vedkommende har ejet ejendommen.

For en bebygget ejendom, der ikke er en dyrkningsejendom, betales ved ejerskifte afgift af den del af arealet, der kan betegnes som overskydende ud over et friareal. Friarealet er mindst 2500 m² og ellers et areal, hvis afståelsesværdi er lig bygningernes afståelsesværdi. Anskaffelsesværdi og afståelsesværdi opdeles i bygningsværdi og grundværdi i samme forhold, som sidste vurdering til ejendoms-skyld har delt ejendommens værdi i jordværdi og bygningsværdi under hensyn til forbedringer siden sidste vurdering.

Hvor en ejer af en dyrket ejendom bebygger grundene og sælger disse, skal frigørelsesafgiften beregnes som af ubebygget grund ved i afståelsesbeløbet at fradrage de faktiske byggeudgifter. Fra en landbrugsejendom kan altid sælges en grund på indtil 2500 m² hvert 5. år, uden at der svares frigørelsesafgift.“

Udvalget og finansministeren var enedes om, at skitsen til en frigørelsesafgift skulle indgå i de fortsatte overvejelser af den endelige udformning af reglerne om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom. Disse overvejelser ville det ikke være muligt at afslutte i folketingssamlingen.

Under hensyn til, at 13. alm. vurdering var udskudt 1 år, var man under disse omstændigheder enedes om at søge de gældende regler om særlig indkomstskat af fortjeneste på fast ejendom opretholdt endnu et år indtil 1. januar 1966, og udvalget tiltrådte derfor de af finansministeren stillede ændringsforslag, hvorved de gældende bestemmelser om beskatning af fortjeneste ved ejendomsafståelse opretholdes i den skikkelse, de har i lovbekendtgørelse nr. 289 af 4. juli 1963, men således at de først får virkning for ejendomsafståelser den 1. januar 1966 eller senere. Endvidere stillede et ændringsforslag vedrørende ikrafttrædelsestidspunktet for de nye ændrede skattepligtsregler. Det udtaltes, at der var enighed om, at de nu foreslåede skattepligtsregler burde optages til revision i forbindelse med revisionen af bestemmelserne om beskatning af fast ejendom. Formålet